

тембергскы Университетъ ; и Лутеръ былъ настаненъ на тѣзи длѣжность. Той още живѣлъ въ еднѣ келіѣ въ Августинскый-тъ мѣнастырь, когато былъ назначенъ за прѣподаватель на философійѣ-тѣ въ Университета. Но той не былъ задоволенъ само съ прѣподаваніе на еднѣ философійѣ. Душа-та му пламтѣла да тѣлкува Св. Писаніе. Той наченѣлъ да расказва, всѣкы день по единъ часъ, на классъ-тъ си върху Псалмы-тѣ и Посланіе-то до Римляны-тѣ. Впечатлѣніе-то което Лутеръ направилъ съ тѣзи расказы было удивително. За тѣхъ ся расчуло надалечъ. Ученици на тѣлпы дохождали отъ далечны мѣста, и даже отъ чужды страны, да слушатъ новыи-тъ Виттембергскы прѣподаватель.

Додѣ да ся свѣрши съгражданіе-то на новѣ-тѣ церквѣ въ Виттембергъ, Лутеръ проповѣдвалъ нѣколко мѣсецы въ еднѣ простѣ дървенѣ церквицѣ въ този градъ. Въ неѣ, както нѣкой си казалъ, “Сынъ Божій ся родилъ вторы пѣть като въ оборъ.” Нито една отъ хыляды-тѣ съборны церквы и другы богослужебны домове, съ които свѣтъ-тъ изобилва, не была избрана за мѣстороженіе на Реформаціѣ-тѣ — онзи религіозенъ прѣвратъ, който щѣлъ да измѣни лице-то на Европѣ и свѣта.